

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 25CoP/35/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200977  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2719200977.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: X. B., nar. XX.X.XXXX, adresa ako matka, zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, pracovisko Skalica, dieťa rodičov - matky: Mgr. B. N., nar. X.X.XXXX, adresa O., C. O. X, zastúpenej advokátkou: JUDr. Alena Arbetová, so sídlom Holíč, Nám. sv. Martina 3A, a otca: Ing. M. B., nar. X.X.XXXX, adresa O., M. N. XX, zastúpeného advokátkou: JUDr. Svetlana Machová, so sídlom Skalica, Sasinkova 886/16, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 8P/61/2019-132 zo dňa 29.4.2020, takto

### rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie čiastočne vyhovel návrhu matky na zvýšenie výživného otca k maloletému X., keď vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Súd zvyšuje výživné otca na maloletého X. zo sumy 120,- eur mesačne na sumu 155,- eur mesačne s účinnosťou od 01.07.2019, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

II. Nedoplatok otca na zročnom výživnom za obdobie od 01.07.2019 do 30.04.2020 vo výške 190,- eur je otec povinný zaplatiť k rukám matky do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 6P/21/2015 - 323 zo dňa 27.04.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 25CoP/27/2016 zo dňa 28.09.2016 v časti bežného výživného otca na maloletého X..

I. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal zo skutočného stavu tak, ako ho zistil z vykonaného dokazovania. Z rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 6P/21/2015-323 zo dňa 27.04.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 25CoP/27/2016-348 zo dňa 28.09.2016 bolo zistené, že súd zaviazal otca povinnosťou prispievať na mal. X. výživným vo výške 80 eur,- s účinnosťou od 28.01.2015 do 02.09.2015, a s účinnosťou od 13.09.2015 naďalej vo výške 120,- eur mesačne. V čase poslednej úpravy výživného súd vychádzal zo skutočností, že matka bývala v rodinnom dome s maloletým X., poberala od 1.10.2013 do 23.3.2016 rodičovský príspevok vo výške 230,20 eur mesačne. Počas rodičovskej dovolenky sa matka pracovala pre spoločnosť H. s.r.o. na dohodu o pracovnej činnosti, ktorú ukončila k 16.11.2015 po vzájomnej dohode, jej priemerná čistá mzda bola 58,86 eur mesačne. Matka ukončila rodičovskú dovolenku a od 1.3.2016 sa zamestnala na F., kde dosahovala priemerný čistý mesačný príjem vo výške 533,04 eur mesačne. Matka poberala rodinné prídavky vo

výške 23,52 eur mesačne. Maloletý X. od 1.4.2016 nastúpil do materskej škôlky. Bol zdravý, výdaje mal bežné, matkou vyčíslené napr. na oblečenie 100,- eur mesačne, stravovanie 180,- eur mesačne, rôzne výdaje na hygienu, detská kozmetika 20,- eur mesačne, vlhčené servítky 10,57 eur mesačne, rôzne výlety, hračky a pod. Maloletý už nenosí plienky, s ktorými mala matka do júla 2015 výdaje 69,95 eur mesačne. Otec býval v spoločnej domácnosti u rodičov. Otec pracoval v spoločnosti Y. O. spol. s.r.o., kde dosahoval od apríla 2015 priemerný mesačný príjem vo výške 1.125,- eur netto. Vyživovacia povinnosť otca ku I. dňom 12.9.2015 zanikla, pričom otec mal vyživovaciu povinnosť ešte aj k mal. T..

3. Z predloženého rozhodnutia súd zistil, že maloletý X. bol prijatý do prvého ročníka Základnej školy v O. v školskom roku 2019/2020. Z predložených lekárskejších správ súd zistil, že u maloletého X. bola diagnostikovaná alergia s odporúčaním užívania predpísaných liekov, diagnostikovaná skrútená achillova šľacha s odporúčaním fyzioterapie, zdravotnej obuvi a ortopedických vložiek. Podľa detského lekára maloletého X. vplyvom dlhodobej liečby je stav maloletého stabilizovaný. Zo správy ÚPSVaR Senica mal súd za preukázané, že ani otec, ani matka nie sú evidovaní ako uchádzači o zamestnanie, nepoberajú žiadne dávky s výnimkou prídavku na maloletého X. v sume 24,34 Eur, ktorý poberá matka. Z potvrdenia o aktuálnom príjme matky bol zistený priemerný čistý mesačný príjem matky za obdobie od augusta 2018 do marca 2020 vo výške 743,83 Eur. Z potvrdenia o príjme otca za obdobie od januára 2019 do marca 2020 mal súd za preukázané, že jeho priemerný čistý mesačný príjem činil 1.304,27 Eur. Zo správy spoločnosti B. O., a.s., mal súd za preukázané, že otec za členstvo v dozornej rade v predmetnej akciovej spoločnosti od januára 2019 nepoberal žiadny príjem.

4. Z výsluchu matky pred prvoinštančným súdom mal súd za preukázané, že matka zotrvala na dôvodoch uvedených v návrhu, ako aj na výške výživného. K osobným a majetkovým pomerom uviedla, že býva v rodinnom dome v jej osobnom vlastníctve spolu s maloletým. Pracuje v neziskovej organizácii A. v O., jej priemerný čistý mesačný príjem je cca 770,- eur, iný príjem nemá. Okrem mal. X. iné vyživovacie povinnosti nemá. Nevlastní žiadny ďalší hnutelný alebo nehnuteľný majetok. Mesačné výdavky špecifikovala (č.l. 72,73 spisu) na domácnosť sú cca 300,- eur (splátka SFRB 163,30,- eur, električka 44,60,- eur, voda 23,30,- eur, komunálny odpad 4,- eur, internet 10,- eur, poisťné na dom 7,- eur, daň z nehnuteľnosti 6,- eur, drevo 400,- eur ročne, lieky 50,- eur, hygiena a kozmetika 50,- eur, sporenie DDS 15,- eur, zubár 60,- eur ročne). Má zhoršený zdravotný stav za posledné 2 roky, navštevuje viacerých lekárov, mesačne dopláca za lieky 50,- eur. Mal. X. navštevuje od septembra 2019 1. ročník ZŠ. Navštevuje krúžok baseball, za ktorý dopláca 10,- eur, tanečnú 20,- eur a angličtinu má maloletý v rámci školy. Maloletý by chcel ešte chodiť na hudobný krúžok, čo jej však mesačne nevychádza. Náklady na maloletého (č.l. 72-73 a 90-11 spisu) sú cca 400,- eur mesačne: školské potreby 150,- eur na školský rok, ZRPŠ 15,- eur polročne, triedny fond 60,- eur na školský rok, družina 10,- eur mesačne, obedy 20,- eur jednorazový poplatok, obedy 4,- eur mesačne, mobil 7,- eur polročne, poplatok do knižnice 2,50,- eur ročne, alergológia 10,- eur štvrťročne, ortopédia 30,- eur ročne, kozmetika 20,- eur mesačne, vitamíny 50,- eur, strava 150,- eur, oblečenie 80,- eur mesačne, výlety 20,- eur mesačne, detský bicykel 150,- eur, biolampa 170,- eur. Maloletému objednala nábytok a to skriňu, stôl a stoličku za 500,- eur. Od septembra 2019 jej otec platí výživné vo výške 140,- eur, má zaplatené výživné aj za mesiac apríl 2020. Matka potvrdila, že maloletý dostáva od otca darčeky na Vianoce, na sviatky, ide však o drobnosti, ktoré si však domov nie vždy môže doniesť. K meninám dostal od otca balíček zberateľských kariet v hodnote 4,- eura, na Vianoce dostal lego. Otca o zdravotnom stave maloletého neinformuje, informuje ho sám maloletý. Všetky náklady s liečbou maloletého hradí sama. Čo sa týka liečby fyzioterapie za posledné dva roky má maloletý stav stabilizovaný, cvičia každý deň a nahrievajú šľachy biolampou. K stabilizovaniu zdravotného stavu maloletého došlo z dôvodu cvičenia, ožarovania biolampou a športových aktivít. Maloletý má tiež poruchu imunity, pričom za týmto účelom berie lieky. Alergiou trpí najviac na jar. Poplatky vo výške 10,- eur u alergológa sú za termín objednania sa.

5. Z výsluchu otca pred prvoinštančným súdom mal súd za preukázané, že súhlasí so zvýšením výživného, avšak nesúhlasí s navrhovanou výškou, súhlasil so zvýšením na sumu 150,- eur mesačne. K osobným a majetkovým pomerom uviedol, že býva sám v mestskom nájomnom 1-izbovom byte v O.. Pracuje ako bezpečnostný technik v spoločnosti O. O., jeho priemerný mesačný príjem je 1.300,- eur, iný príjem nemá. Vlastní osobné motorové vozidlo značky Renault Scénic, rok výroby 1999. Nehnuteľnosti nevlastní žiadne. Má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k dcére T., ktorá je už plnoletá, má 19 rokov, navštevuje strednú zdravotnícku školu v Trnave 4. ročník. Dcére platí výživné vo výške 200,- tak, že 160,- eur platí k rukám matky a 40,- eur v hotovosti (č.l. 88-89 spisu). Jej zdravotný stav je dobrý. T. hráva volejbal. Má ambíciu ísť ďalej na vysokú školu, nakoľko má dobré študijné výsledky. Dňa 14.04.2020

zaplatil T. 40,- eur za prihlášku na vysokú školu v Trnave (č.l. 121 spisu). K mesačným výdavkom uviedol, že od septembra 2019 platí výživné 140,- eur na mal. X., výživné 200,- eur na T., nájom 231,- eur, elektrina 20,- eur, telefón 25,- eur, úver 49,72,- eur, poisťka 31,- eur, internet 9,90,- eur, rodičom platí 30,- eur, benzín 100,- eur, drogéria 30,- eur, oblečenie 40,- eur, potraviny 150,- eur, charita 5,- eur, vitamíny 20,- eur, ostatné výdavky 150,- eur (výlety, nečakané výdaje a pod.). Výživné na mal. X. platí od septembra 2019 vo výške 140,- eur. Za mesiac apríl 2020 má výživné zaplatené. Počas roka chodí na dovolenky na hory, do zahraničia nechodí. Ďalej uviedol, že prispieva maloletému aj nad rámec výživného, kupuje mu darčeky na sviatky. K meninám mu navyše kúpil tričko. Keď je maloletý u neho, tak mu kúpi, čo chce, či sa jedná o drahšie jedlá (jogurty, zmrzlinu a rôzne sladkosti). Doplnil, že maloletý ešte u neho nikdy nespal. Otec by bol rád, keby maloletý navštevoval futbalový krúžok, kúpil mu aj lopty a dresy. Avšak potom z toho vzišlo. V B. O. je členom dozornej rady, pričom z tejto funkcie nemá žiaden príjem. V konečnom návrhu otec doplnil, že o zdravotnom stave mal. sa dozvedá, vždy až na súdnom pojednávaní. Matka ho neinformuje o zdravotnom stave, resp. potrebe vynaloženia finančných prostriedkov v súvislosti so zdravotným stavom mal. Maloletý, keď ku nemu chodí, nikdy si nevšimol, že by mal ortopedickú obuv, vždy nosí tie isté tenisky, taktiež nemá so sebou žiadny inhalátor alebo sprej, k čomu mu sám uviedol, že tieto nemá a ani nepotrebuje. V konečnom návrhu právny zástupca otca navrhol zvýšiť vyživovaciu povinnosť na sumu 150,- Eur mesačne.

6. Právne súd prvej inštancie vec posúdil na základe aplikácie ust. § 26, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine... (ďalej aj len ZoR).

7. Vzhľadom na to, že v konaní sa jedná o zmenu výživného na maloleté dieťa, súd prvej inštancie prioritne skúmal, či oproti predchádzajúcej úprave výživného došlo k takej zmene pomerov, ktorá by bola podstatnou zmenou okolností, vzhľadom k okolnostiam aktuálneho rozhodnutia súdu o výživnom v zmysle § 78 ods. 1 ZoR.

8. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh matky na zvýšenie výživného bol podaný dôvodne, vzhľadom na existenciu zmeny pomerov ako na strane rodičov, tak na strane maloletého dieťaťa. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú zmenu predchádzajúceho rozhodnutia došlo na strane oprávneného, teda maloletého X. a to jednak uplynutím doby 3 rokov od poslednej úpravy výživného, ale najmä v súvislosti s jeho nástupom do školského systému od 01.09.2019 a to do 1. ročníka základnej školy. Maloletý X. pri poslednej úprave výživného navštevoval materskú školu, bol zdravý. Výdaje mal bežné, matkou vyčíslené napr. na oblečenie 100,- eur mesačne, stravovanie 180,- eur mesačne, rôzne výdaje na hygienu, detská kozmetika 20,- eur mesačne, vlhčené servítky 10,57,- eur mesačne, rôzne výlety, hračky a pod. Od 01.09.2019 nastúpil do 1. ročníka základnej školy v O.. Jeho zdravotný stav je stabilizovaný, navštevuje alergologickú ambulanciu a ortopedickú ambulanciu z dôvodu skrátenej Achillovej šľachy. Matka s maloletým cvičí každý deň a nahrieva šľachy biolampou. Ošetrojúci lekár nateraz vylúčil operáciu, avšak ide o dlhodobú liečbu. Maloletý navštevuje krúžky baseball, ktorý mesačne vychádza 10,- eur, tanečnú 20,- eur a angličtinu má v rámci školy. Náklady na maloletého (č.l. 72-73) sú podľa vyjadrenia matky cca 400,- eur mesačne: školské potreby 15,- eur, ZRPŠ 3,- eur, triedny fond 6,- eur, družina 10,- eur, obedy 2,- eur jednorazový poplatok, obedy 4,- eur, mobil 1,16,- eur, poplatok do knižnice 0,20,- eur, alergológia 2,50,- eur, ortopédia 2,50,- eur, kozmetika 20,- eur, vitamíny 50,- eur, strava 150,- eur, oblečenie 80,- eur, výlety 20,- eur, jednorazovo: detský bicykel 150,- eur, biolampa 170,- eur, korčule 100,- eur. Maloletému matka objednala nábytok do izby skriňu, stôl a stoličku za sumu 500,- eur. Matka predložila súdu aj bločky a faktúry (90-111 spisu), z ktorých mal súd preukázané, že matka dňa 08.10.2019 zakúpila biolampu vo výške 169,- eur, v mesiaci február 2020 zaplatila za lieky sumu 119,32 eur, pričom za iné mesiace matka nepredložila bloky o kúpe liekov (z predmetných dokladov č.l. 91-92 spisu však nie je zrejmé, či všetky lieky kupovala výlučne pre maloletého alebo aj pre iné osoby, nakoľko aj sama matka podľa jej názoru je alergička a užíva lieky). V januári 2019 (č.l. 105 spisu) matka zakúpila maloletému oblečenie vo výške 40,62 eur, v mesiaci február 2019 matka nedoložila doklad o kúpe oblečenia pre maloletého, v mesiaci marec 2019 (č.l. 106 spisu) matka zakúpila maloletému obuv vo výške 47,90 eur, v mesiaci apríl 2019 (č.l. 103 spisu) matka zakúpila maloletému tenisky a oblečenie vo výške 57,94 eur, v mesiaci máj 2019 (č.l. 103 spisu) matka zakúpila maloletému tenisky a oblečenie vo výške 19,48 eur, v mesiaci jún 2019 (č.l. 101-102,107 spisu) matka zakúpila maloletému oblečenie vo výške 59,65 eur, v mesiaci júl 2019 matka nedoložila doklad o kúpe oblečenia pre maloletého, v mesiaci august 2019 (č.l. 98-100 spisu) matka zakúpila maloletému oblečenie a obuv vo výške 128,58 eur, v mesiaci september 2019 (č.l. 93-95 spisu) matka

zakúpila maloletetému oblečenie vo výške 202,72 eur, v mesiaci október 2019 (č.l. 95-96 spisu) matka zakúpila maloletetému oblečenie a obuv vo výške 24,70 eur, v mesiaci november 2019 (č.l. 97, 107, 109 spisu) matka zakúpila maloletetému oblečenie a obuv vo výške 73,03 eur, v mesiaci december 2019 (č.l. 97 spisu) matka zakúpila maloletetému oblečenie a čižmy vo výške 68,94 eur, v mesiaci január 2020 matka nedoložila doklad o kúpe oblečenia pre maloleteho, v mesiaci február 2020 (č.l. 108, 110-111 spisu) matka zakúpila maloletetému oblečenie vo výške 75,86 eur. V priemere teda matka na oblečenie a obuv pre maloleteho vynakladá sumu 57,10 eur mesačne (799,42/14 mesiacov). Z uvedeného je možné uzatvoriť, že náklady na oblečenie a obuv nie sú vo výške 80,- eur mesačne, ale iba cca 60 eur, čo je rozdiel 20 eur. Rovnako matka preukázala, že náklady na lieky za obdobie január 2019 až február 2020 sú len 8,52,- eur mesačne (119,32/14 mesiacov) a nie v sume 50 eur mesačne ako tvrdí. S poukazom na vyššie uvedené teda súd považoval primerané a objektívne náklady matky na lieky vo výške cca. 10,- eur mesačne a na oblečenie a obuv pre maloleteho vo výške cca. 60,- eur mesačne. V súvislosti s nástupom maloleteho do školského systému nepochybne vzrástli náklady na jeho výživu, školské potreby, zdravotný stav, životné náklady primerané veku, osobné potreby, záľuby a celkový rozvoj maloleteho.

9. Súd prvej inštancie pokračoval, že na strane povinného otca maloleteho dieťaťa taktiež nastala zmena pomerov. Otec pri poslednej úprave výživného býval v spoločnej domácnosti u rodičov, pracoval v spoločnosti Y. O. spol. s.r.o., kde dosahoval priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.125,- eur. Otec mal dve vyživovacie povinnosti k mal. X. a k mal. T.. V súčasnosti je otec aj naďalej zamestnaný v spoločnosti O. O., s.r.o., s priemerným čistým mesačným príjmom 1.304,27 eur. Otcovi teda vzrástol príjem v priemere o 179,27 eur a po odpočítaní nákladov otcovi ešte zostáva suma v priemere 91,76 eur. Otec v súčasnosti pôsobí ako člen dozornej rady akciovej spoločnosti B. O., z ktorej funkcie nepoberá žiadny príjem (č.l. 117 spisu). Otec býva sám v 1-izbovom nájomnom byte. Aj v súčasnosti má ešte vyživovaciu povinnosť k dcére T., ktorá je študentkou 4. ročníka strednej školy a plánuje ísť študovať na vysokú školu. Plnoletej T. otec podľa dohody s jej matkou zo dňa 01.05.2018 (č.l. 122-123 spisu, bod 12 odôvodnenia) platí výživné vo výške 200,- eur tak, že sumu 160,- eur platí na účet matky (č.l. 88-89 spisu) a sumu 40,- eur k rukám plnoletej T.. Otec dňa 14.04.2020 zaplatil T. sumu 40,- eur za prihlášku na vysokú školu do Trnavy (č.l. 121 spisu), pričom T. si podľa vyjadrenia otca ešte podala prihlášku na ďalšie vysoké školy. Otec nie je vlastníkom žiadnych nehnuteľností. Otec je vlastníkom osobného motorového vozidla značky Renault Scenic, rok výroby 1999. Celkové výdavky otca (č.l. 45 spisu) v súčasnosti predstavujú sumu 1.192,51 eur vrátane výživného, z čoho sumu 49,72 eur tvoria náklady na úver.

10. Súd prvej inštancie v konaní skúmal i schopnosti, možnosti a majetkové pomery matky, pričom prihliadal i na to, že matka sa osobne stará o maloleteho. Súd prihliadol aj na to, že aj na strane matky nastala zmena pomerov. Matka pri poslednej úprave výživného bývala v rodinnom dome s maloletým X.. Bola zamestnaná na F., kde dosahovala priemerný čistý mesačný príjem vo výške 533,04,- eur mesačne, poberala rodinné prídavky vo výške 23,52,- eur mesačne. V súčasnosti je matka zamestnaná A.-B. J. O. O., n.o., O., s priemerným čistým mesačným príjmom 743,83,- eur, poberá rodinné prídavky na mal. X. vo výške 24,34,- eur mesačne. Matke teda vzrástol príjem v priemere o 210,79,- eur a po odpočítaní nákladov na domácnosť matke ešte zostáva suma v priemere viac ako 312,21,- eur, pričom náklady na maloleteho matka vyčíslila na sumu 400,- eur. Aj v súčasnosti iný príjem nemá a nemá ani iné vyživovacie povinnosti. Matka aj naďalej býva s maloletým v rodinnom dome, ktorý je v jej osobnom vlastníctve. Matka nie je vlastníkom osobného motorového vozidla. Výdavky matky na domácnosť v súčasnosti predstavujú sumu 431,62,- eur, z čoho sumu 163,30 eur tvorí pôžička (č.l. 72 spisu).

11. Prvoinštančný súd porovnal zmenu pomerov na strane povinných (obidvoch rodičov) ako aj na strane oprávneného - maloleteho dieťaťa a rovnako zobral do úvahy finančné príjmy povinných, ako aj ich možnosti a schopnosti dosahovať zárobok, a tiež odôvodnené potreby maloleteho dieťaťa. Z uvedeného dospel k záveru, že sa podstatne zmenili pomery jednak na strane maloleteho dieťaťa a to nástupom do školského systému, s ktorým sa nepochybne zvýšili náklady maloleteho v súvislosti s jeho výživou, školskými potrebami, zdravotným stavom, životnými nákladmi primeraných veku, osobnými potrebami a najmä záľubami, keď maloleť navštevuje tri krúžky anglický jazyk, tanec a baseball. Súd zobral do úvahy aj zmenu pomerov na strane rodičov oprávnených, u otca, ktorému vzrástol aj príjem od poslednej úpravy výživného v priemere o 179,27 eur a u matky vzrástol príjem v priemere o 210,79 eur mesačne, teda porovnateľne u obidvoch rodičov. Ďalej súd pri výpočte výšky výživného zobral do úvahy aj to, že matka je ten z rodičov, ktorý sa osobne stará o malolete dieťa, čím sa tiež podieľa na výžive maloleteho

dieťaťa. Čo sa týka výdavkov obidvoch rodičov na úvery, výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov a preto pri rozhodovaní o výške výživného neboli pre rozhodnutie súdu rozhodujúcimi.

12. Súd prvej inštancie následne skonštatoval, že v danom prípade sa jedná o konanie, ktoré možno začať i bez návrhu a súd nie je viazaný požiadavkou konkrétnej výšky výživného. Matka žiadala, aby súd otcovi zvýšil výživné na mal. X. zo sumy 120,- eur na sumu 300,- eur od podania návrhu. Súd dospel k záveru, že nie je možné vyhovieť matke v celom rozsahu. Podľa súdnej praxe výživné by malo predstavovať približne 20% až 30% z dosahovaného príjmu výživou povinnej osoby a táto suma má byť rozdelená medzi osoby výživou oprávnené. 20% z príjmu otca 1.304,27 eur predstavuje 260,85, t.j. 130,43 eur na jednu z dvoch vyživovacích povinností; 30% z príjmu otca 1.304,27 eur predstavuje 391,28 eur, t.j. 195,64 eur na jednu z dvoch vyživovacích povinností. Rozpätie primeraného výživného na dieťa sa v danom prípade teda teoreticky pohybuje od 130,- do 195,- eur, pričom musí zohľadňovať aktuálne potreby maloletého s prihliadnutím na jeho vek. V zmysle uvedeného výpočtu matka žiadala výživné iba na mal. X. vo výške 23 % z priemerného príjmu otca bez toho, aby sa táto suma vydelila počtom vyživovacích povinností. Súd pri určení výživného na mal. X. vychádzal z preukázaných skutočností, že otec platí výživné v celkovej výške 200,- eur na plnoletú T., čo zobral do úvahy a preto súd určil výživné na mal. X. v sume 155,- eur mesačne od podania návrhu. Samotnú výšku pre maloletého X. súd odôvodnil aj tým, že ide o 7 ročné dieťa, ktoré nemôže mať v súčasnosti s poukazom na jeho zdravotný stav, záľuby a náklady rovnako vysoké výživné ako plnoletá T., ktorá má 19 rokov a jej náklady predstavujú oveľa vyššiu sumu ako náklady pre mal. X.. Spolu tieto sumy teda predstavujú 355 eur, čo je 27,22% z priemerného čistého mesačného príjmu otca. Súd ešte ponechal sumu 36,- eur ako rezervu do budúcnosti, pretože s najväčšou pravdepodobnosťou v blízkej dobe dôjde k zmene pomerov na strane plnoletej T., ak bude pokračovať v štúdiu na vysokej škole a rovnako aj na strane mal. X. prechodom do vyšších ročníkov školského systému, resp. nástupom na strednú školu, čo budú dôvody na zvýšenie výživného v prospech detí. Súd má za to, že otec je s ohľadom na jeho súčasnú životnú situáciu schopný platiť takto určené výživné, pričom táto suma podľa názoru súdu zodpovedá ako možnostiam a schopnostiam povinného, tak aj odôvodneným potrebám oprávneného a súčasne pri takto určenom výživnom sa realizuje právo maloletého podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Čo sa týka výdavkov obidvoch rodičov, treba si uvedomiť, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov a preto pri rozhodovaní o výške výživného neboli v tomto smere pre rozhodnutie súdu rozhodujúcimi.

13. Vzhľadom na zvýšenie výživného od podania návrhu, t.j. od 01.07.2019, vznikol otcovi nedoplatok na výživnom na mal. X. za obdobie od 01.07.2019 do 30.04.2020 v sume 190,- eur, ktorý súd zaviazal otca zaplatiť k rukám matky do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Otec od mesiaca september 2019 do apríla 2020 matke pravidelne dobrovoľne prispieval výživným na mal. X. sumou vo výške 140,- eur mesačne, čo zhodne potvrdili obidvaja rodičia. Otcovi tak vznikol nedoplatok na výživnom za mesiace 7/2019 a 8/2019 po 35,- eur ( $2 \times 35 \text{ eur} = 70 \text{ eur}$ ) a za mesiace 9/2019 až 4/2020 ( $8 \times 15 \text{ eur} = 120,- \text{ eur}$ ). Spolu nedoplatok činí  $70 + 120 = 190,- \text{ eur}$ .

14. Súd zamietol návrh právnej zástupkyne matky na doplnenie dokazovania výsluchom svedka T. B. s odôvodnením, že by bol nadbytočný a nehospodárny, pretože skutočnosti, na ktoré by bola svedkyňa vypočutá boli preukázané inými listinnými dôkazmi zabezpečenými do spisu (č.l. 88-89 a 122-123) ako aj samotným výsluchom otca.

15. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 52 CMP, s poukazom na ustanovenie § 57 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

16. Proti tomuto rozsudku podala prostredníctvom svojej advokátky odvolanie matka maloletého, pričom ako odvolacie dôvody uviedla ust. § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP a domáhala sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

17. Ako prvé namietala nedôsledné aplikovanie ochrany záujmu dieťaťa v rozhodnutí tým, že súd rozhodnutie odôvodnil súčtom ním určeného výživného na maloletého X. a nepreukázaného výživného na dcéru T.. V tomto nesporovom konaní však súd nezisťuje formálnu, ale materiálnu pravdu a preto nemôže resignovať na kompletne zistenie skutkového stavu. Súd vyšetrovací princíp zvolil len v prípade maloletého X., ale už nie v prípade povinného otca. Súd od matky žiadal preukázanie každého jej jednotlivého nákladu spätne a náklady ku ktorým nepredložila pokladničný bloček, súd jednoducho neuznal. Tento prístup označila za v rozpore s logikou samotného výživného, ktoré má slúžiť na

zabezpečenie všetkých životných potrieb nevyhnutných pre všeobecný telesný a duševný rozvoj a pre prípravu na uplatnenie v živote. V prípade otca súd zvolil iný prístup, keďže od otca nevyžadoval preukázanie skutočne plateného výživného na iné deti, hoci sa to pre súd stalo rozhodujúcim. Účelovo z príjmu matky odrátal len náklady na bývanie, čím chcel navodiť dojem, že zostávajúca suma by mala dostatočne pokryť náklady na syna. Manipulatívne neodrátal jej osobné výdavky na zdravie, hygienu a stravu, lieči sa na alergiu. Neaktivita povinného rodiča podľa § 63 ods. 1 ZoR a z nej vyplývajúca nemožnosť súdu zistiť skutočný príjem povinného rodiča je sankcionovaná povinnosťou súdu vychádzať zo zákonom určenej mzdy, teda nie z povinným tvrdenej. Rovnako musí súd postupovať aj v pri preukazovaní úhrady výživného i keď ju povinný platí na základe dohody. V danom prípade súd prvej inštancie vychádzal z výživného otca na dcéru T. vo výške 200,- Eur. Práve táto suma určila výživné na maloletého X.. Ak ale súd považoval nejakú skutočnosť za určujúcu pre rozhodnutie, mala byť nepochybne aj preukázaná.

18. V ďalšej časti odvolateľka namietala účelové nezisťovanie skutkového stavu súdom. Uviedla, že pokiaľ otec predložil rodičovskú dohodu zo dňa 1.5.2018, na hradenie výživného na dcéru T. v sume 200,- Eur mesačne, táto nenadobudla účinnosť, nakoľko nebola schválená súdom, ide o dohodu medzi rodičmi dcéry, ktorá je právne nevykonateľnou. To, že otec hradí 200,- Eur nevyplýva zo žiadneho pre súdne rozhodnutie relevantného dôkazu, ide len o účelové tvrdenie otca, ktoré súd akceptoval. Účelovosti konania otca nasvedčuje to, že v rámci predchádzajúceho súdneho konania na Okresnom súde Skalica pod č.k. 6P/21/2015, otec s cieľom stanovenia čo najnižšieho výživného na maloletého X., použil obdobnú stratégiu, keď tvrdil, že ešte hradí výživné na dcéru I. vo výške 120,- Eur, avšak na pojednávaní I. vyvrátila odkázanosť na otca a potvrdila, že je v trvalom pracovnom pomere. Po tom, čo dcéra I. vyvrátila svoju odkázanosť na pojednávaní 27.6.2016, otec už 2.5.2016 mal uzatvoriť dohodu, ktorou zvýšil výživné na maloletú T. na 160,- Eur. Otec pritom má problém zvýšiť výživné na maloletého X. a dcére bez autority dobrovoľne zvyšuje výživné na dvojnásobok. Súd pre náležité objasnenie skutkového stavu pôvodne požadoval, aby otec preukázal hradenie výživného pre T. i aby zabezpečil jej účasť, čo otec nerešpektoval, keď následne trvali na vykonaní tohto dôkazu, súd odmietol postupovať v súlade s Civilným mimosporovým poriadkom. Matka zdôraznila, že uzatvorená dohoda zo dňa 1.5.2018 nie je relevantnou, keďže je nevykonateľnou a najmä preto, že otec preukázal v rozhodujúcom období pravidelnú úhradu výživného len vo výške 160,- Eur mesačne a nie 200,- Eur. Otcom uvádzaná suma 200,- Eur mesačne tak v konaní nikdy nebola preukázaná. Rozhodnutie prvoinštančného súdu je tým nepreskúmateľné. Súd nielenže neodmietol nepreukázaný a teda neexistujúci náklad otca, ale svojvoľne ho aplikoval v rozhodnutí aj napriek tomu, že tento mal rozhodujúci vplyv na určenie výživného pre maloleté dieťa. Súd sa uspokojil len s tvrdením otca, ktoré nedokázal preukázať. Nepreukázanie dobrovoľne plateného výživného musí mať za následok jeho irelevanciu pri určení ostatných vyživovacích povinností. Ad absurdum by opak znamenal nekontrolovateľné tvrdenia povinných o extrémne vysokých dobrovoľných vyživovacích povinnostiach, ktoré by nemali základ v skutkovom stave a boli by dohodnuté na úkor iných detí. Súd podrobne špecifikoval náklady matky a maloletého X., rovnakým spôsobom nepodrobil skúmaniu aj náklady otca a k jeho tvrdeniam pristupoval extrémne dôverčivo. Nedostatočným spôsobom zohľadnil, že prišlo k podstatným zmenám pomerov na strane maloletého X. jeho nástupom na základnú školu. Súd skonštatoval, že zdravotný stav maloletého X. sa stabilizoval, avšak opomenul uviesť, že preto, aby bol stabilizovaný, musí maloletý absolvovať lekárske vyšetrenie a užívať lieky, rehabilitovať a podobne. Na zdravotných nákladoch syna sa otec žiadnym spôsobom nepodieľa. Súd veľmi necitlivo odmietol neaplikovať aj funkciu výživného ako zabezpečovateľa všestranného rozvoja dieťaťa po všetkých stránkach (tu odkázal na rozsudok KS Prešov č.k. 19CoP/5/2016), či právo dieťaťa na životnú úroveň zodpovedajúcu postaveniu rodičov ako keby rodičia spolu žili (rozsudok KS Nitra č.k. 7Co/556/2014). Podľa odvolateľky rozhodnutie svojím obsahom odmieta aj rozhodnutie KS Žilina č.k. 9CoP/71/2008, podľa ktorého rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa, až následne má právo využívať zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich potrieb (rozsudok KS Trenčín č.k. 6CoP/4/2016). V rozhodnutí je síce uvedené akými myšlienkovými procesmi sa súd, avšak tieto procesy nemajú základ v skutkovom stave, čím súd rozhodnutie zaťažil arbitrárnosťou. Najmä keď kategoricky odmietal vykonať dôkazy, ktoré by nesprávnosť jeho vnímania skutkového stavu preukázali. Naopak, súd skutkový stav, ktorý nedostatočne zistil, použil ako určujúci argument pri svojom rozhodovaní.

19. Otec, ani procesný opatrovník odvolanie nepodali, k doručenému odvolaniu matky maloletej sa písomne nevyjadřili.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), g), h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku - ďalej CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu matky maloletého nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v celom rozsahu vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

21. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci pre posúdenie výživného, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a zároveň vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

23. Odvolaciu argumentáciu matky možno zjednodušene zhrnúť do námietky, že súd prvej inštancie pri určení výšky výživného na maloletého X. zohľadnil, že otec platí na dcéru T. výživné vo výške 200,- Eur mesačne napriek tomu, že podľa matky táto výška výživného nebola v konaní preukázaná, keďže súd odmietol návrh matky na vykonanie dokazovania výsluchom dcéry T. ohľadne skutočnosti, či jej otec okrem prevodom na účet hradeného výživného vo výške 160,- Eur, platí aj výživné 40,- Eur v hotovosti do jej rúk, pričom namietala, že písomná rodičovská dohoda o tomto výživnom nenadobudla účinnosť, nakoľko nebola schválená súdom a je nevykonateľná.

24. V tomto nesporovom konaní súd je povinný zistiť skutočný stav veci (§ 35 CMP). V zmysle cit. ustanovenia mimosporové konanie je typické dominanciou princípu oficiality a princípu materiálnej pravdy, ktoré vyžadujú, aby súd zistil skutočný stav veci a teda, aby sa v rámci dokazovania nespoliehal len na dôkaznú iniciatívu účastníkov konania (§ 32 CMP), ale aby aplikoval tzv. vyšetrovací, resp. vyhľadávací princíp civilného procesu. Preto je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

25. Podľa § 191 ods. 1 CSP, použitého s odkazom na ust. § 2 ods. 1 CMP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

26. Hodnotenie dôkazov v zmysle § 191 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Prítom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

27. V zmysle § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne o tom, ktoré z označených dôkazov vykoná. To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov preto nie je vadou spôsobujúcou strane odňatie možnosti konať pred súdom a zakladajúcou tým prípustnosť dovolania (porovnaj aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 37/1993 a pod R 125/1999). Odňatie možnosti konať pred súdom s následkom prípustnosti dovolania nezakladá bez ďalšieho ani prípadná skutočnosť, že by bolo možné mať výhrady voči dôvodom, pre ktoré súd navrhnuté dôkazy nevykoná (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. apríla 2012, sp. zn. 6 Cdo 51/2012). Súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov (akt. strán) a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi (akt. strane) odňatie možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá OSP (teraz § 185 ods. 1 CSP) je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na návrhy účastníka (akt. strany) konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14.09.2011, sp. zn. 6 Cdo 153/2011).

28. Ústavný súd SR vo svojom náleze sp. zn. I. ÚS 350/08 z 30. 9. 2010 skonštatoval, že dokazovanie v občianskom súdnom konaní (pozn. teraz civilné sporové konanie) prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykoná ďalšie navrhnuté dôkazy (§ 157 ods. 2 Občiansky súdny poriadok, teraz § 220 ods. 2 CSP). Skutočnosť, že okresný súd a ani následne krajský súd neakceptovali návrhy na vykonanie dokazovania predložené sťažovateľom, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho práv. Zásah do základného práva na súdnu ochranu či práv na spravodlivé súdne konanie by v tejto súvislosti podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky bolo možné konštatovať len vtedy, ak by záver všeobecného súdu o nevykonaní účastníkom navrhovaného dôkazu bol zjavne neodôvodnený, chýbala by mu predchádzajúca racionálna úvaha konajúceho súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania v jeho rámci, či vtedy, ak by nevykonaním navrhnutého dôkazu bol účastník postavený do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana v konaní.

29. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade právna zástupkyňa matky na pojednávaní prvoinštančného súdu navrhla, ako svedkyňu vypočuť dcéru otca T. B. za účelom vyjadrenia sa v akej výške jej hradí otec výživné. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 29.4.2020 uznesením zamietol tento návrh na doplnenie dokazovania s tým, že predmetný výsluch považuje za nehospodárny a nadbytočný. S nevykonaním tohto dôkazu sa riadne vysporiadal aj v odôvodnení preskúmaného rozsudku, keď v ods. 38. uviedol, že návrh zamietol ako nadbytočný a nehospodárny, pretože skutočnosti, na ktoré by bola svedkyňa vypočutá, boli preukázané inými listinnými dôkazmi zabezpečenými do spisu s dokazom na č.l. 88-89 a 122-123 spisu, ako aj samotným výsluchom otca na pojednávaní.

30. Na č.l. 122-123 spisu sa nachádza kópia dohody rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností otca Ing. M. B. a matky K. B. vo veci vtedy maloletej T. B., na základe ktorej sa rodičia dohodli, že otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej T. sumou 200,- Eur mesačne s účinnosťou odo dňa podpisu dohody, teda odo dňa 1.5.2018. Dohoda je ručne podpísaná oboma stranami. Na č.l. 88-89 spisu sa nachádzajú detaily transakcie na základe ktorej z karty na meno otca maloletého bolo hradené mesačne výživné po 160,- Eur na účet protistrany. Vo svojej výpovedi pred prvoinštančným súdom na pojednávaní dňa 29.4.2020 otec vypovedal, že 160,- Eur platí trvalým príkazom na účet matky dcéry T. a 40,- Eur platí dcére v hotovosti. K návrhu na vykonanie dôkazu výsluchom dcéry T. uviedol, že ho považuje za nadbytočný, keďže dostatočne preukázal platenie výživného, v prípade, ak by výživné v dohodnutej sume neplatil, určite by boli zo strany matky alebo T. učinené ďalšie právne kroky.

31. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd sa zhoduje s prvoinštančným, že vykonanie dôkazu priamo výsluchom dcéry otca T. B. ako svedkyne, by bolo nadbytočné a nehospodárne a navyše zbytočne

časovo aj psychicky zaťažujúce 19-ročnú dcéru otca. Výška výživného hradená otcom na dcéru T. bola totiž aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne preukázaná, jednak predložením písomnej dohody rodičov o výške výživného 200,- Eur mesačne, jednak otec preukázal, že prevodom na účet matky hradí výživné na dcéru v sume 160,- Eur mesačne a vo svojej výpovedi uviedol, že zvyšnú sumu 40,- Eur platí do rúk dcéry v hotovosti. Zákon o rodine, ani iná právna norma pritom nebráni rodičom maloletého dieťaťa, aby sa o výške výživného dohodli mimosúdne. Je pravdou, že pokiaľ takáto dohoda nebola schválená rozhodnutím súdu, je nevykonateľná (§ 24 ods. 2 ZoR). To ale neznamená, že zmluvné strany nezaväzuje. Pre prípad neplnenia dohody sa môže rodič domáhať určenia výživného voči povinnému rodičovi súdnou cestou. Len zo skutočnosti, na ktorú poukázala odvolateľka, že otec predčasom v inom súdnom konaní tvrdil, že jeho dcéra I. je odkázaná na výživné od neho, hoci následne bolo preukázané, že je už v trvalom pracovnom pomere, sama osebe nezakladá dôvodnosť pochybovať o hradení otca výživného na T. v písomne dohodnutej výške 200,- Eur mesačne. V predmetnej dohode dohodnuté výživné na T. 200,- Eur mesačne, ktorá má 19 rokov a je stredoškolačka, je pritom jednoznačne primerané a zodpovedá jednak odôvodneným potrebám dcéry, ako aj preukázaným možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca. Takto dohodnuté výživné rozhodne nie je neprimerane vysokým za účelom ukrátenia výživného na maloletého X., ako to naznačuje odvolateľka. Aj preto je ďalšie dokazovanie jeho výšky neúčelné.

32. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené konštatuje, že súd prvej inštancie nepochybil, ak neakceptoval návrh matky na vykonanie dokazovania výsluchom svedkyne T. B.. Neboli tým porušené práva matky na súdnu ochranu, či na spravodlivé súdne konanie. Záver súdu prvej inštancie o nevykonaní predmetného dôkazu bol podložený a riadne odôvodnený a predchádzala mu racionálna úvaha súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania.

33. Súd prvej inštancie pritom správne vychádzal zo zaužívanej súdnej praxe, že suma hradená povinným rodičom na výživné všetkých jeho vyživovacích povinností, by sa mala, samozrejme s prihliadnutím na konkrétne okolnosti každého jednotlivého, prípadu pohybovať v rozpätí 20% až 30% jeho príjmu. Vzhľadom na vek a potreby oboch detí otca potom správne ustálil, že v danom prípade bude primerané určiť výživné v rozsahu cca 27% z priemerného čistého mesačného príjmu otca, čo predstavuje celkovú sumu 355,- Eur. Vzhľadom na to potom výživné akého sa matka domáhala iba na maloletého 7-ročného X. vo výške 300,- Eur mesačne je absolútne neprimerané. Správnym primeraným a spravodlivým bolo tiež rozdelenie tejto sumy na výživné na každé z detí, keď bolo nevyhnutné zohľadniť, že plnoletá T. má 19 rokov a ukončuje stredoškolské štúdium a maloletý X. má 7 rokov a začal navštevovať základnú školu, pričom vzhľadom na svoj zdravotný stav má zvýšené náklady na výživu. Ako uviedol aj prvoinštančný súd, v danej situácii by nebolo primeraným stanoviť výživné v hornej hranici 30% z príjmu povinného otca, keďže je nevyhnutné rátať s potrebou ďalšieho zvýšenia výživného zvyšovaním potrieb detí vekom, či nástupom na vyšší stupeň štúdia.

34. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľky zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, i s poukazom na princíp hospodárnosti konania (čl. 17 OSP), odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, s odkazom na odôvodnenie preskúmaného rozsudku súdom prvej inštancie, odvolací súd potom dospel k záveru, že bolo potrebným napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako v celom rozsahu vo výrokoch vecne správny, s použitím § 387 ods.

1 a 2 CSP potvrdiť a to včítane závislého, odvolacími dôvodmi ani nenapadnutého, výroku o náhrade trov prvoinštančného konania.

36. O náhrade trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 52 a § 58 CMP s použitím § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov ani nepodal návrh na náhradu trov konania v zmysle § 57 CMP.

37. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).